

Міністерство освіти і науки України
Харківська обласна рада
Харківська обласна державна адміністрація
Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова (м. Харків, Україна)
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
(м. Київ, Україна)
Інститут глобальних стратегій управління Національного університету
«Острозька академія» (м. Острог, Україна)
Сумський державний університет (м. Суми, Україна)
Сухумський державний університет (м. Тбілісі, Грузія)
Білоруський торгово-економічний університет споживчої кооперації
(м. Гомель, Республіка Білорусь)
Поморська академія в Слупську (м. Слупськ, Польща)
Варненський вільний університет імені Чорноризця Храбра, (Болгарія)

МАТЕРІАЛИ

*I Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції присвяченої
95-річчю Харківського національного університету міського господарства
імені О. М. Бекетова*

ІННОВАЦІЙ В УПРАВЛІННІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ

Харків, 5 березня 2018 р.

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

ОРЛОВА Н. С., д-р наук з держ. упр., проф.

Київський університет імені Бориса Грінченка, м. Київ

МОХОВА Ю. Л., канд. наук з держ. упр., доц.

Донецький національний технічний університет (м. Покровськ)

Сучасна економічна ситуація в Україні визначає економічне зростання головним пріоритетом розвитку країни. Без економічного зростання неможливо подолати бідність та забезпечити підвищення рівня життя широких верств населення, проте важливим є не тільки покращення економічної ситуації, а й справедливий розподіл результатів зростання між всіма верствами населення. Тому, в Україні необхідним є перехід від моделі розвитку, в якій конкурентні переваги зумовлені переважно використанням природних ресурсів, до інноваційної моделі, пріоритетами якої є технологічний рівень капіталу, кваліфікована робоча сила, економія енергії та інших видів природних ресурсів і новаторський стиль управління.

Необхідною передумовою економічного піднесення країни є стабільність бізнес-середовища. Тільки науковий та екологічно безпечний характер зростання надасть змогу протидіяти викликам безробіття, зокрема молодіжного, нестачі ресурсів, передусім енергетичних, і політичним негараздам. Економіка України рухається в напрямі повільного відновлення, проте стійких структурних покращень, які б допомогли країні вийти з економічної кризи, досі не забезпечені[1].

Економічне зростання в Україні ще є нестійким. У 2016 році більшість економічних показників, які були одними з найнижчих у 2015 році, мали тенденцію до зростання. Це свідчить про те, що країна доляє економічну кризу, спричинену макроекономічним дисбалансом у минулих роках. Великий дефіцит державного бюджету, зростання

зовнішнього боргу, банківська криза, девальвація гривні, зростання індексу споживчих цін (в середньорічному вимірі) на 48,7% та зменшення валового внутрішнього продукту на 9,8% - лише деякі з труднощів, з якими Україна зіткнулася у 2015 році. Проте бюджетна стабілізація, жорстка грошова політика та міжнародна фінансова підтримка значною мірою сприяли досягненню макроекономічної стабілізації [2].

Процес формування національних стратегій у нових реаліях України збігається у часі з прийняттям Цілей сталого розвитку (ЦСР) та визначенням їх пріоритетності у національному порядку денному реформ. Міністерство економічного розвитку і торгівлі за дорученням Уряду України у партнерстві з Організацією Об'єднаних Націй (ООН) розпочало процес загальнонаціональних місцевих консультацій щодо ЦСР, який тривав упродовж 2016 року у Києві та десяти регіонах України. До консультацій було залучено близько 1000 представників влади (національного і місцевого рівнів), наукових установ, громадянського суспільства та установ ООН [2].

Рамкова програма партнерства між Урядом України та ООН (РПП) – це загальна стратегічна програма партнерства між Урядом України та установами, фондами та програмами системи ООН на період 2018-2022 рр. РПП була сформульована за участю Уряду, ООН в Україні, громадянського суспільства та інших зацікавлених сторін і підтверджує відданість усіх партнерів підтримці порядку денного сталого розвитку до 2030 року у сферах, що відповідають національним пріоритетам розвитку [2].

Вибір пріоритетів РПП на 2018-2022 роки у цілому базується на таких глобальних і національних критеріях:

підтримка національних зусиль із досягнення цілей та орієнтирів як національного, так і глобального характеру із сильним акцентом на забезпечення прав людини та гендерної рівності;

сприяння досягненню національних пріоритетів, зокрема забезпечення європейської інтеграції в контексті виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, урядових стратегій, галузевих і тематичних планів та програм;

виявлення у процесі консультацій щодо ЦСР потреб та очікувань народу України, зокрема найбільших уразливих груп населення, що підтверджено аналітичною роботою, проведеною Групою установ ООН, наприклад шляхом аналізу по країні, оцінками вразливості тощо;

оптимальне використання порівняльних переваг ООН (як місцевих, так і глобальних) і узгодження дій партнерів із метою підтримки заходів ООН;

досвід, набутий у попередньому співробітництві у ході реалізації Рамкової програми партнерства на 2012-2017 роки [3].

Основною метою реформи фінансового сектору України до 2020 року є створення фінансової системи, що здатна забезпечувати сталій економічний розвиток за рахунок ефективного перерозподілу фінансових ресурсів в економіці на основі розбудови повноцінного ринкового конкурентоспроможного середовища згідно із стандартами ЄС [9].

Реформа фінансового сектору передбачає досягнення як кількісних, так і якісних показників. До якісних показників належать підтвердження впровадження міжнародних стандартів звітності та аудиту у фінансовому секторі, а також єдиних міжнародних стандартів електронного документообігу. Найважливішими кількісними показниками є:

зниження темпів інфляції до 5% на рік із допустимим відхиленням ± 1 процентний пункт;
підвищення частки безготівкових операцій у загальному обсязі операцій із використанням платіжних карток щонайменше до 55%;

досягнення рівня готівки в економіці не вище 9,5 %;
скорочення рівня номінальних ставок за новими кредитами у національній валюті до 12%;
зниження показника співвідношення кредитів до депозитів у банківський до 110%;
входження в перші 50 країн за рівнем розвитку фінансового ринку за Індексом глобальної конкурентоспроможності [4].

Реалізація зазначененої стратегії забезпечить зниження темпів інфляції, підвищення частки безготівкових операцій, модернізацію промисловості, сільського господарства та інших

галузей національної економіки, зменшення нерівності, соціальну справедливість, покращення умов ведення бізнесу та публічного сектору, формування ефективної фінансової системи в умовах євроінтеграції. Сильніша економіка і соціальна інтеграція, у свою чергу, позитивно вплинуть на підвищення безпеки і рівня життя всіх громадян України.

Література

1. Ivashchenko I. Comparative analysis of some EU and EU associated countries to identify the phenomenon of business development in post-socialist countries /I.Ivashchenko, N. Orlova // Економічний часопис XXI. – 2017. - 163(1-2(1)). - <http://soskin.info/userfiles/file/Economic-Annals-pdf/DOI/ea-V163-04.pdf>
2. Національна доповідь «Цілі Розвитку Тисячоліття Україна: 2000-2015» [Електронний ресурс] // Програми Розвитку ООН в Україні. – Київ. – 2015. Режим доступу: http://un.org.ua/images/stories/docs/2015_MDGs_Ukraine_Report Ukr.pdf
3. Рамкова програма партнерства між Урядом України та Організацією Об'єднаних Насій на 2018–2022 роки [Електронний ресурс] // Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України «Урядовий портал». Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/250380857>
4. Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р [Електронний ресурс] / Законодавство // Верховна Рада України. Режим доступу: www.kmu.gov.ua/document/249935963/R0275.doc